

har til Formue- og Indkomstskatten, maa blive indarbejdet.

De Forslag, der ellers er stillede af Mindretallet, har den ærede Ordfører (Dalsgaard) udtalt sig om, og jeg kan ganske tiltræde de Ytringer, med hvilke han har gjort Indvending imod dem. Jeg fraraader altsaa, at Mindretallets Ændringsforslag vedtages, og tilraader, at Flertallets vedtages, og jeg skal kun gentage, at hvis kun disse Ændringsforslag vedtages her i Tinget, skal jeg anbefale dette ændrede Lovforslag til det høje Folketing.

Poul Rasmusen: Jeg skal først vende mig med et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører (Dalsgaard).

Den ærede Ordfører sagde, at han ingen Sinde har udtalt sig i Retning af, at den Promille, der er foreslaaet, er for høj. Nej, men naar man læser den ærede Ordførers Tale ved første Behandling igennem og ved, hvor forsigtigt og klogt den ærede Ordfører altid udtrykker sig, saa faar man det bestemte Indtryk af hans Udtalelser, at han er i stærk Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at gaa saa højt. Den ærede Ordfører udtaler: „Om nu disse 2 Promille, der skal svares af Værdien af det omsatte, set fra alle de Synspunkter, der her bør tages i Betragtning, er netop det allerheldigste, derom kan der jo være og er der sikkert ogsaa delte Meninger. Jeg skal for mit Vedkommende derom kun sige, at da man nu i det andet Ting med saa overvældende Flertal har vedtaget denne Promille, og da den højtærede Finansminister har givet sin ubetingede Tilslutning, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at det derved bør have sit Forblivende, og at saa alle vedkommende derefter maa have sig at rette“. Efter disse Udtalelser af den ærede Ordfører beder jeg den ærede Ordfører undskylde, at jeg maa faa det bestemte Indtryk af hans Udtalelser, at han er meget betænkelig derved. Men da man nu har resolveret fra den ærede Ordførers Side, at det maa have sit Forblivende ved, hvad derom er sagt fra det andet Ting, nytter det jo ikke mere at diskutere dette Spørgsmaal.

Naar den ærede Ordfører saa siger, at vi stiller Ændringsforslag Nr. 3 for at lette Interventionskøb, er det delvis rigtigt; men den ærede Ordfører maa jo have hørt, at jeg motiverede Ændringslovforslaget ud fra den Betragtning, at hvis man ikke fik en Ændring, der gik i den Retning, vilde man modvirke Lovforslagets Formaal og i

en betydelig Grad forringe Statskassens Indtægter. Og jeg troede egentlig, at den ærede Ordfører og navnlig den højtærede Finansminister ikke vilde være meget ivrige for at foretage noget Skridt, der muligt kunde forringe Statskassens Indtægter gennem denne Lov, tværtimod. Derom kan vi vel blive enige, at vi maa gøre alt, hvad vi kan, for at undgaa dette. (*Finansministeren* [Brandes]: Det er kun en Paastand fra Deres Side). Ja, den højtærede Finansminister kan jo have den modsatte Anskuelse derom. Den højtærede Minister kan mene, at dette kun er en Paastand. Desværre lader det sig neppe nogen Sinde i Fremtiden bevise. Hvis derimod den højtærede Minister havde været saa sikker i sin Sag, burde han have ladet Lovforslaget affatte paa en saadan Maade, at Fremtiden havde kunnet afgøre denne Sag, og det vilde være opnaaet meget let derigennem, at den højtærede Minister havde fulgt Mindretallet og sat en lavere Promille. Saa vilde man oppe i Skatte departementet have kunnet opgøre, hvor meget der kom ind gennem den Omsætning, der fandt Sted ved den lavere Afgift; det kan man jo aldeles ikke nu. Naar man saa senere skred til en Forhøjelse, vilde man kunne se, hvilken for dørvelig Virkning en saadan Forhøjelse kunde have.

Den højtærede Minister har talt om, at der er en Forskel mellem det, der blev sagt af det ærede Medlem, der talte for Højre i Folketinget, og mine Udtalelser om, hvorvidt man skal bruge Udtrykket „indsende“ eller „udlevere“. Ja, det er jo meget sørgeligt, at en Højremand her og en Højremand i det andet Ting kan være uenige om et saadant lille Spørgsmaal; men jeg synes dog, at skulde der aldrig indenfor de politiske Partier, heller ikke indenfor den højtærede Ministers Parti, blive Uenighed om noget andet end saadanne Smaaspørgsmaal, var det til at komme over.

Naar den højtærede Minister saa siger, at man maa have en meget stærk Kontrol, fordi der kan finde Fejltagelser Sted, og at Forholdet her ikke er saaledes, som det er ved Veksler, saa maa jeg dog sige, at ved Veksler er det, saa vidt jeg husker, saaledes, at Stemplet beregnes til 25 Øre for hver 500 Kr., medens Stemplet ved denne Omsætning her beregnes til 20 Øre for hver 200 Kr., og at man lettere skulde tage fejl med Hensyn til Stemplet for disse Opgørelser end med Hensyn til Veksel-